

به دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی در زمان شمخانی که در دولت دوازدهم بعضاً مواضع تندى را در خصوص مذاکرات اتخاذ مى کرد، مى گوید: «یک رسانه درست کرده بودند و یکسری مطالب در آن می‌گذاشتند که وقتی حرفی می‌زدیم؛ می‌گفتند این رسانه دبیر خانه نیست و رسانه یکی از افرادی است که اینجا کار می‌کند. چه در داخل و چه در خارج وقتی می‌فهمند اطلاعاتی که خیلی از روزنامه‌ها و رسانه‌های دیگر و حتی صدوسیما ندارد، اما این رسانه دارد و روی آن کار می‌کند، خب مشخص است که برد دارد. روی این حساب بالاخره یکسری کارها انجام می‌شد.»

نام شمخانی در موضوع شکست مذاکرات برای احیای بر جام در دولت سیزدهم نیز به چشم می‌خورد؛ اینگونه نقل است که در بهار سال ۱۴۰۱ و در حالی که توافق حتمی و حسین امیرعبداللهیان برای امضای آن آماده سفر به‌وین می‌شد، تاجایی که حتی لیست خبرنگاران همراه هیئت وزیر امور خارجه وقت نیز مشخص و در برخی رسانه‌ها منتشر شده بود، به ناگاه سفر لغو می‌شود چراکه در آخرین تصمیمی که در شورای عالی امنیت ملی و در نتیجه اتحاد نانوشته شمخانی و دشمن شماره یک بر جام یعنی سعید جلیلی رقم می‌خورد، بندی به توافق اضافه می‌شود تا واکنش تند طرف‌های غربی را به همراه داشته و در نهایت آغاز روند شکل‌گیری یمن‌بست در مذاکرات را شکل بدهد.

علی شمخانی همچنین از جمله سیاستمداران باخونده‌پر حاشیه است؛ برای مثال در اردیبهشت ۱۴۰۳، عروسی دختر آقای دبیر در هتل اسپیناس، لوکس‌ترین هتل تهران خبرساز شد که براساس برآورد رسانه‌ها، برگزاری یک جشن عروسی در این هتل حدود یک میلیارد و چهارصد میلیون تومان هزینه دارد. موضوع شرکی به نام امیرال و دو پسر دریابان نیز بارها حاشیه‌ساز شده تا جایی که خبرگزاری کار ایران (ایلنا) در سال ۱۴۰۰ در گزارشی نوشت کشتی توقیف شده کابل، متعلق به شرکت امیرال است که به‌گفته این رسانه مالکیت آن را پسران شمخانی به عهده دارند. علی شمخانی در آن مقطع بدون اشاره به این خبر، در پیامی در شبکه ایکس نوشت: «فکر و دیدگانش را از دشمن اصلی به سمت ستون پنجم منحرف نمی‌کند». خبرگزاری‌های نزدیک به دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی در آن مقطع از شکایت شمخانی از ایلنا خبر دادند اما بعد از آن دیگر ننوشتند که این خبرگزاری در دادگاه تبرئه شده است. اعدام علیرضا اکبری به جرم جاسوسی که معاون و از نزدیکان به علی شمخانی بود نیز از جمله دیگر حاشیه‌های است که در زمان اجرای حکم، پیرامون علی شمخانی به وجود آمد.

▼ گزینه‌های دبیری شعام در دولت چهاردهم

از زمان پیروزی مسعود پزشکیان در انتخابات با وعده بازگشت به میز مذاکره و تلاش برای احیای بر جام، این دغدغه به وجود آمده است که با توجه به جایگاه مهم دبیری شورای عالی امنیت ملی و همچنین سابقه تاریخی سنگ‌اندازی‌های صورت‌گرفته در مسیر تحقق منافع ملی در این جایگاه، رئیس‌جمهور منتخب چه کسی را راهی دبیر خانه شورای عالی امنیت ملی خواهد کرد. به گفته محمود جواد ظریف، رئیس شورای راهبری انتخاب اعضای کابینه دولت چهاردهم، اسامی پیشنهادی کابینه روز سوم مردادماه مشخص و به رئیس‌جمهور معرفی خواهند شد.

تا امروز از علی لاریجانی، دبیر پیشین شعام به‌عنوان نزدیکترین گزینه برای تصدی این جایگاه نام برده می‌شود تا جایی که برخی رسانه‌ها حضور پزشکیان و لاریجانی در یکی از مراسم‌های محرم در امامزاده صالح تهران را به عنوان اعلام غیررسمی این خبر تعبیر کردند. علی لاریجانی که درصلاحیت دوباره او برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری موجب تعجب شد، دکتری فلسفه از دانشگاه تهران دارد و هم‌اکنون مشاور مقام معظم رهبری و عضو حقیقی مجمع تشخیص مصلحت نظام است. لاریجانی پیش‌تر نیز در سال ۱۳۸۴ کاندیدی ریاست‌جمهوری بود که شکست خورد. او از سال ۸۷ تا ۹۹ به مدت ۱۲ سال رئیس مجلس شورای اسلامی بود. اشراف لاریجانی به موضوعات ملی و همچنین تدبیر او که در طول سال‌های ریاست مجلس به خوبی قابل تأیید است می‌تواند او را به‌عنوان بهترین گزینه دبیری شعام مطرح کند.

سیاستمدار بعدی که نام او نیز به‌صورت جدسه و گریخته به عنوان کاندیدی دبیری شورای عالی امنیت ملی مطرح می‌شود حسین دهقان است. دهقان هرچند در اظهارنظری در خصوص حضورش در کابینه چهاردهم گفت: «در بنیاد مستضعفان دغدغه‌هایی دارم و کارهای برجای‌مانده‌ای در بنیاد وجود دارد که باید برای آن تصمیم‌گیری شود و به اجرا برسند» اما ممکن است در صورت آنکه نخستین گزینه یعنی علی لاریجانی، به‌هر علتی نتواند به کمک دولت پزشکیان بیاید، به‌خواست احتمالی پزشکیان جواب مثبت دهد.

دهقان، مشاور فرمانده کل قوا در صنایع دفاعی است و سابقه حضور در دولت اول حسن روحانی به‌عنوان وزیر دفاع و رئیس بنیاد شهیددر دولت‌های خاتمی واحمدی نژاد را دارد. دهقان برای انتخابات ۱۴۰۰ ریاست‌جمهوری نیز ثبت‌نام کرد، ولی یک شب مانده به اعلام فهرست نهایی از سوی شورای نگهبان، به نفع ابراهیم رئیسی انصراف داد. او چندی پیش در گفت‌وگو با روزنامه خراسان گفته بود روحانی علاقه داشته در دولت دوشم را به‌عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی معرفی کند. دهقان گفته بود: «در دولت دوم، روحانی علاقه داشت من در حوزه دیگری کار کنم که آن حوزه طبیعی بود با مشکلاتی مواجه می‌شد و به ایشان هم گفته شد این اتفاق نیفتد». او در پاسخ به این پرسش که آیا حوزه مدنظر روحانی، دبیری شورای عالی امنیت ملی بوده، گفته بود: «بله چنین بحثی مطرح شد.»

حضور پرنرگ مصطفی پورمحمدی در مناظره‌های انتخاباتی و اعلام نظراتش پیرامون بر جام و FATF و تاخنتش به سعید جلیلی که وی او را یکی از مواضع عدم تحقق منافع ملی در این دو حوزه می‌دانست نیز موجب شد تا نام وزر پیشین کشور و دادگستری نیز به عنوان شخصی که می‌تواند به دولت چهاردهم در حوزه‌های فوق‌پاری برساند، مطرح شود. در همین راستا نیز او می‌تواند یکی از گزینه‌های دبیری شعامباشد.

بر این اساس مسعود پزشکیان دیگر نماینده نیست اما چون هنوز حکم او امضا نشده (مشهور به تفنید) و مراسم تحلیف (ادای سوگند) را در مجلس به‌جانیورده‌اند او به‌عنوان رئیس‌جمهوری منتخب‌یادمی‌شودو کفیل ریاست‌جمهوری (محمد مخبر) نیز همچنان در دفتر رئیس‌جمهوری مستقر است.

پزشکیان ه‌نتها به مجلس رفت که همراه نمایندگان در دیدار رهبری هم حاضر بود و نوع جایگاه تعیین‌شده برای او این فرصت را ثابت می‌کرد که به‌عنوان نماینده رفته‌نه «عالی‌ترین مقام رسمی کشور پس از رهبری» که جایگاه تعریف‌شده‌ای در دیدارهای رسمی دارد.

هم باقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی از حضور او شگفت‌زده شده بود و به تغییر پروتکل‌ها و تشریفات به خاطر رفتار رئیس‌جمهور منتخب اشاره کرد و هم رهبری به کنایه گفتند مشخص نیست آقای پزشکیان به لحاظ قانونی اکنون نماینده تلقی می‌شود یا نه.

رئیس‌جمهور منتخب اما از این دیدار دست خالی بازنگشت چراکه رهبری تصریح کردند: «مجلس به کابینه آقای پزشکیان حفظه‌الله رای دهد تا زودتر کارشان را شروع کنند.» هرچند مهتر تأیید بر قانون «اقدامات راهبردی» شاید کار را برای از سرگیری مذاکرات به سبک قبل قدری دشوار کند اما در مجموع حضور پزشکیان در مجلس و در پی آن و همراه با نمایندگان در دیدار باب‌آیت‌الله خامنه‌ای را می‌توان مثبت ارزیابی کرد.

در میان ۹ رئیس‌جمهوری تاریخ ایران در این ۴۵ سال تنها سه نفر در عین نمایندگی مجلس و حین آن رئیس‌جمهور شدند: آیت‌الله خامنه‌ای در سال ۶۰، هاشمی‌رفسنجانی در سال ۶۸ و مسعود پزشکیان در سال ۱۴۰۳. این سخن به این معنی نیست که تنها این سه رئیس‌جمهور سابقه‌نمایندگی داشتندمنتها محمدعلی رجایی قبل از ریاست‌جمهوری نخست‌وزیر بود و از نمایندگی به وزارت و سپس نخست‌وزیری و بعد به ریاست‌جمهوری رسید. سیدمحمد خاتمی نیز از نمایندگی به وزارت (راشد)، رسید و با ۵ سال فاصله رئیس‌جمهوری شد.

حسن روحانی هم اگرچه دوره‌های متمادی نماینده مجلس بود اما از ۷۹ که دیگر نماینده نبود تا ۹۲ که رئیس‌جمهور شد ۱۳ سال فاصله افتاد.

ابوالحسن بنی‌صدر، محمود احمدی‌نژاد و سیدابراهیم رئیسی اما بدون سابقه نمایندگی مجلس شورای اسلامی رئیس‌جمهور شدند. با این تفاوت که وقتی بنی‌صدر رئیس‌جمهور شد که هنوز مجلسی تشکیل نشده بود ولی قبل از آن نمایندهٔ مجلس بررسی نهایی قانون اساسی با همان خبرگان قانون اساسی و هجرمان و بعدتر عضو و رئیس شورای انقلاب بود که نقش قوهٔ مقننه را ایفا می‌کرد.

احمدی‌نژاد هم سودای نمایندگی داشت اما تا‌کام مانده بود چندان که رأی او در مجلس ششم بسیار اندک و در جایگاهی پایین‌تر از نفر شصتم بود وشایدیکی از دلایل علاقه او به تحقیر نمایندگان که با رفتارهایی چون تحویل سی‌دی‌های خالی قانون بودجه به آنان یا دست‌انداختن و بی‌اعتنایی به نمایندگان جلوه می‌کرد همین بوده باشد که هیچ‌گاه نتوانسته بود به مجلس راه یابد.
داستان در بارهٔ ابراهیم رئیسی البته متفاوت است چرا که از ۲۰ سالگی در دستگاه قضایی مسئولیت داشته و وقتی از قوهٔ قضائیه رفت هم باز به مجلس نرفت. به‌استان قدس رضوی رفت و دو سال بعد از شکست در انتخابات ریاست‌جمهوری دوباره به قوهٔ قضائیه بازگشت و این بار در رأس آن قرار گرفت و در اقدامی بی‌سابقه در حالی که رئیس قوه قضائیه بود نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری شد.

مسعود پزشکیان را با این توصیفات می‌توان رئیس‌جمهور پارلمانتاریست یا پارلمانتاریست‌ترین رئیس‌جمهوری ایران دانست. درست است که حسن روحانی هم سابقهٔ طولانی نمایندگی و نایب رئیسی مجلس را داشت اما وقتی رئیس‌جمهور شد دیگر نماینده نبود و اشتهار او به سبب دبیری شورای عالی امنیت ملی بود.

هاشمی‌رفسنجانی هم اگرچه نماینده و رئیس مجلس بود که رئیس‌جمهور شد اما قدرت او تنها ناشی از پارلمان نبود و قدرت همان جا بود که او بود تا سال ۸۴ که اوضاع تغییر کرد.

با این اوصاف اگر قرار بر تشبیه باشد می‌توان پزشکیان را به دکتر مصدق ماننده کرد. چرا که مثل او نمایندهٔ جناح اقلیت بوده و به ریاست دولت رسیده است.

مصدق به‌عنوان نخست‌وزیر و بر حد حالی که کمتر حدس زده می‌شد و پزشکیان در جایگاه رئیس‌جمهور در حالی که تا قبل از سخنان ۳۰ رددیپلمت و کاندیداتوری ریاست‌جمهوری نهایت تأثیرگذاری را برای خود متصور بود دیگران انتظار داشتند انتخاب نماینده‌ای از فراکسیون میانه‌روها برای عضویت در هیئت‌رئیس‌ه‌بود!

امروز اما آن نمایندهٔ مجلس در دوره‌های هشتم، نهم، دهم و یازدهم که تنها در دورهٔ دهم که نایب رئیس شد احساس تنهایی نمی‌کرد و صلاحیت او را اول بار برای نمایندگی مجدد مردم تبریز هم تأیید نکرده بود در هیئت رئیس‌جمهوری ایران وزودتر از مراسم تحلیف وارد مجلس شد و به شکل آشکاری بهارستان را تحت تأثیر قرار داد.

رئیس‌جمهوری اصلاح‌طلب که از دل انتخابات راقبتی با مشارکت ۵۰ درصدی به این جایگاه رسیده اما باید رأی اعتماد وزیران خود را از نمایندگانی بگیرد که در پی پایین‌ترین نرخ مشارکت برگزیده شدند و در بی‌اعتنایی کثیری از مردم تا جایی که میزان رأی حامدباقر قالیباف رئیس مجلس در تهران ۱۰ میلیونی به نهم‌میلیون هم نرسید.

دوشنبه ۱ مرداد ۱۴۰۳
سال سوم • شماره ۵۵۸
www.hammihanonline.ir

 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	
 	 	 	 	 	

ادامه از صفحه اول

با این حال و حتی اگر مجلس فعلی نخواهد تمام و کمال به توصیه رهبری برای رأی به پزشکیان عمل کند و پایداری چی‌های زخم‌خورده وخشمگین درصددست‌نگ‌اندازی برآیند باز این مجلس برای پزشکیان خوش یمن بوده چون اگر کاهش مشارکت در انتخابات آن نبود رنگ خطر به صدا در نمی‌آمد و برای تغییر روند صلاحیت مسعود پزشکیان تأیید نمی‌شد. فرصتی که بااستحانه‌بالگرد ابراهیم‌رئیس‌وزتر ایجاد شد. پارلمانتاریست بودن پزشکیان البته به این معنی نیست که در مقابل پارلمان کاملاً مطیع باشد چرا که نه مجلس فعلی اعتبار دههٔ ۶۰ را دارد و نه رئیس آن اقتدار هاشمی‌رفسنجانی‌را.

مجلس فعلی از یک طرف حاصل کاهش فاحش مشارکت در انتخابات سال ۱۴۰۲ است که در مرحله دوم در ۱۴۰۳ به حد فاجعه‌باری رسید و از جانب دیگر گرفتار در محاصره انواع ششوراهای عالی که به نام سیاست‌گذاری عملاً قانون‌گذاری می‌کنند و حالا دیگر محدود به شورای عالی فضای مجازی و شورای عالی انقلاب فرهنگی هم نیست و شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا هم به آنها اضافه شده و دبیر سابق مجمع تشخیص مصلحت نظام پس از ناگامی کامل در معاونت اقتصادی رئیس‌جمهوری فقید دبیرخانه‌ای هم در شورای هماهنگی به‌راه انداخته است.

مصدق از دل مجلس برآمد و ریاست دولت را در دست گرفت و پزشکیان نیز و هر دو در مجالسی نماینده بودند که اکثریت با آنان هم‌زبان نبود و کافی است به یاد آوریم فضای بعد از ۸۸ را در مجلس هشتم با فریادهای ضدبرجام در مجلس نهم و حتی رئیس نشدن محمدرضا عارف در مجلس دهم و از همه متفاوت‌تر و نازل‌تر مجلس یازدهم را که با دولت روحانی بر سر مهر نبود و به پیشواز ریاست‌جمهوری ابراهیم رئیسی در انتخاباتی غیر راقبتی رفتند و از ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۳ کاملاً با دولت هم‌سو بودند. در همه این دوره‌ها اما مسعود پزشکیان تنها از این منظر بختیار بود که آماج توهمین‌های نمایندگان افراطی قرار نگرفت و درون صحن هم‌راهان و حامیان زیادی نداشت مگر در مواردی علی‌مطهری که تازه مواضع او هم نوسان دارد و این آخری را نبوداگر چه بعد از جنبش مهسار در سال ۱۴۰۱ جاماند در حالی که پزشکیان به مسیر گذشته ادامه‌داد.

سابقهٔ ۱۶ سال فعالیت پارلمانتاریستی پزشکیان سبب‌شده‌همان او ووشماری از نمایندگان رفاقتی شکل گیرد که احتمالاً ثمراتی یا رشحاتی از آن را در نوع مواجهه با کابینه‌شاهد خواهیم‌بود. روابط او با محمداباقر قالیباف هم تیره نیست و جز اعلامیه بعد از شکست در مرحله اول که از سعید جلیلی حمایت کرد شاید دل‌خوری چندانی از او نداشته باشد. در مناظره‌ها هم دیدیم میان پزشکیان و قالیباف چالش‌چندانی درنگرفت.

در روال عادی نامزدی چندباره محمداباقر قالیباف برای ریاست‌جمهوری محتمل نیست و به‌همین خاطر به‌قاعده باید دست کم در مقابل رادیکال‌های به کمین نشسته که می‌خواستند مانع ریاست او بر مجلس شوند با دولت و شخص پزشکیان متحد باشند. مضاف بر اینکه اگر رئیس‌جمهوری جدید قادر به تحقق وعده‌ها باشد و بتواند سر و سامانی به اوضاع دهد و ابوهی از مدیران نالایق تزییق‌شده را کنار بگذارد یا سیاست‌هایی را تغییر دهد اقبال به او بیشتر خواهد‌شد و به صلاح منتقدان پزشکیان در مجلس نیست که با او راه نیایند.

در سطحی کلان‌تر او برای نظام اعتبار آفریده و افزایش مشارکت از وضعیت رقت‌بار سه انتخاباتی ۹۸ و ۱۴۰۰ و ۱۴۰۲ را محقق کرده و متقابلاً از ارکان نظام انتظار همراهی دارد.

یکی از مهم‌ترین مشکلات یک رئیس‌جمهور همین است که اگر نه سابقه اجرایی داشت باشد و نه نمایندگی گمان می‌کند مانند دستگاه‌های دیگر حاکمیتی کار با یاب‌دو نباید به پیش می‌رود در حالی‌که در کار اجرایی باید ونباید کمتر کار می‌کند.

سوابق پارلمانتاریستی پزشکیان همچنین احتمالاً موجب آن خواهد شد که نهاد مجلس را بر ششوراهای موازی قانون‌گذار ترجیح دهد و از این منظر نیز همراهی مجلسیان را در پی داشته‌باشد.

رئیس‌دولت آینده را در سابقهٔ پارلمانتاریستی و نگاه ملی به دکتر مصدق تشبیه کردیم. کاش مانند او وظایف مشخص و مصرحی برای خود و دولت خود تعریف کند (چنان که مصدق ملی کردن نفت و آزادی انتخابات را) و درگیر انواع همایش‌ها و افتتاحیه‌ها وسفر به جابلقا و جابلجاسا نشود. شاید یکی از دلایل علاقه مرحوم رئیسی به سفر به نقاط مختلف جدای فقدان تجربه کار اجرایی اعتمادداشتن به مدیرانی بود که فارغ از نگاه تخصصی و کارشناسی و از دل نگاه امنیتی و نظامی در استان‌ها عهده‌دار امور شده بودند و اگر وزیر کشور مناسبی برگزیند و به استانداران اختیارات مناسب بدهد می‌تواند پروژه‌های اصلی را به پیش ببرد.

عملکرد مطلوب رئیس‌جمهوری پارلمانتاریست می‌تواند نویدبخش تشکیل پارلمانی در سال ۱۴۰۷ هم باشد که از دل راقبتی واقعی برآید تا نمایندگانی بر کرسی‌هاینشینند که به‌جای دغدغه‌های سطحی چون کنترل اینترنت و جریمه‌های پوشش به نماد دیگری از وحدت ملی بدل شوند؛ کمال مطلوب برای رئیس‌جمهوری پارلمانتاریست این است که با مجلسی سر و کار داشته باشد که به معنی واقعی خانه ملت باشد.

دیپلمات‌ها



سفر نخست‌وزیر پاکستان به تهران

نخست‌وزیر پاکستان قرار است برای شرکت در مراسم تحلیف رئیس‌جمهوری منتخب ملت ایران به تهران سفر کند. منابع آگاه در کاخ نخست‌وزیری پاکستان دیروز یکشنبه در پاسخ به خبرنگار ایرنا تأیید کردند که شهباز شریف باسفر به جمهوری اسلامی ایران در آیین تحلیف دکتر مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری منتخب این کشور شرکت خواهد کرد. مراسم تحلیف رئیس‌جمهوری منتخب ملت سه‌شنبه‌نهم مردادماه برگزار می‌شود. نخست‌وزیر پاکستان در تماس تلفنی روز هجدهم تیر با دکتر پزشکیان، سفر تاریخی شهید آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی به آن کشور را موجب گشوده شدن فصل جدیدی از روابط میان تهران و اسلام‌آباد عنوان کرد و گفت: در این سفر توافقات بسیار خوبی صورت گرفت که امیدواریم این مسیر را با رئیس‌جمهوری منتخب ایران در راستای منافع دو کشور و دو ملت ادامه دهیم. شهباز شریف دوم خردادماه نیز در صدر یک هیئت بلندپایه برای تسلیت‌شهادت آیت‌الله‌سیدابراهیم‌رئیس‌وی هیئت همراه به تهران سفر کرد.



هیج خطری ایران را تهدید نمی‌کند

وزارت خارجه حکومت سرپرست افغانستان اعلام کرد: «متعهد به همکاری با تهران برای تأمین امنیت مشترک هستیم و هیچ خطری از سوی مرزهای ما متوجه ایران نخواهد بود.» به گزارش ایرنا از خبرگزاری طولوع نیوز، حمدالله فطرت افزود: «سربازان ما در مرزهای مشترکمان با ایران مستقر هستند و هیچ‌گونه خطری از این سو متوجه ایران نیست.» وی افزود: «امنیت مرزهای مشترک افغانستان متعهد به همکاری با ایران برای تأمین امنیت مشترک است.» فطرت همچنین بر ضرورت گفت‌وگو و همکاری بین دو کشور برای حل مسائل و مشکلات فی‌مابین تأکید کرد. یعقوب رضازاده، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی پیشتر اظهار داشته است: «افغانستان و پاکستان بر مرزهای خود کنترل ندارند و تروریست‌ها در مرزهای این کشورها به قاچاق اسلحه می‌پردازند.»



حمله مجدد انصارالله به اسرائیل

ارتش اسرائیل اعلام کرد که پدافند هوایی اش‌روز یکشنبه ۲۱ ژوئیه (۳۱ تیر ۱۴۰۳) یک موشک‌زمین به زمین را که از یمن شلیک شده بود، رهگیری کرد. به گفته این نهاد، سامانه دفاع موشکی «پیکان (آرو)» این پرتابه را قبل از ورود به خاک اسرائیل سرنگون کرده است. به گزارش یورینوز، قبل از این رهگیری، آذیرهای حمله هوایی روز یکشنبه در شهر بندری ایلات در حاشیه دریای سرخ در جنوب اسرائیل به صدا درآمد و ساکنان محلی را بر آن داشت تا به دنبال پناهگاه باشند. در همین حال، خبرگزاری رویتز به نقل از سه منبع امنیتی گزارش داد که اسرائیل در یک عملیات جداگانه در ساعات پایانی روز شنبه ۲۰ ژوئیه (۳۰ تیر)، یک انبار مهمات متعلق به گروه مسلح حزب‌الله لبنان را در جنوب لبنان هدف قرار داد.